

quapropter sic decet omnino clericos in sortem Domini vocatos, vitam, morēque suos omnes componere, vt habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus, nihil, nisi graue, moderatum, ac religione plenum, præferant, leuia etiam delicta (quæ in ipsis maxima essent) effugiant, vt eorum actiones cunctis afferant venerationis motum.

69 Cum igitur quo maiore in Ecclesia Dei & vtilitate, & ornamento hæc sunt, ita etiam diligentius sint obseruanda; statuit sancta Synodus, vt quæ aliàs à summis Pontificibus & sacris Conciliis de clericorum vita, honestate, cultu, doctrinæque retinenda, ac simul de luxu, comestationibus, choreis, aleis, lusibus, ac quibuscumque criminibus, vel secularibus negotiis fugiendis, copiosè ac salubriter sancita fuerunt, eadem in posterum iisdem pœnis, vel maioribus, arbitrio ordinarij imponendis, obseruentur, nec appellatio exequutionem hanc, quæ ad morum correctionem pertinet, suspendat. Si qua verò ex his in defectum abiiisse compererint, ea quamprimum in vsum reuocari, & ab omnibus accuratè custodiri, studeant, non obstantibus consuetudinibus quibuscumque, ne subditorum neglectæ emendationis ipsi condignas Deo vindicæ, pœnas perfoluant. Ita decreuit sacrosanctum Trid. Concilium 22. de reform. c. 1. Alia etiam exempla apud Doctores relatos inuenies, & posui in vnum compilata.

70 Et illud obiter notandum, quòd quando est appellatio permilla à correctione, seu visitatione, puta, propter excessum (vt supra diximus) debet exprimi causa grauaminis, siue agatur in iudicio, siue extra iudicium, siue ante sententiam, siue post sententiam, Escacia in tract. de appella. quest. 17. limit. 36. num. 13. Philip. Franch. in cap. ad nostram 3. sub num. 3. & 4. de appella. illam reddentes rationem: quia quando ius resistit appellationi nisi in certo casu speciali, tunc appellans debet illum exprimere casum, vt sic appareat, appellatum esse in casu permisso, cui regula non resistit.

CAPVT XVI.

A sequestro, eiusque relaxatione: siue etiam à deposito, vel eius remotio- ne; appellationi interpositæ an non deferens vim iudex faciat.

SVMMARIVM.

Sequestrationis decretum est interlocutoria. n. 1.
Sequestratio regulariter est prohibita. n. 2.

Sequestro regulariter recipit appellationem, etiam absque causæ expressione. n. 3.

Grauen si constat iuris præsumptione, seu allegatione iuris, appellatio non requirit aliam causæ expressionem. n. 4.

Sententia ubi demonstrat causam iure reprobata, aliam appellans non tenetur exprimere, cum illa notorie constat. n. 5.

Actus contra legem prohibentem est nullus ipso iure. n. 6.

Iuris resistentia efficax est ad prohibendam appellationem. n. 7.

Legitimum dicitur, quod lege probatur, & fauet. n. 8.

A sequestri attentati denegata reuocatione appellationi deferendum est. n. 9.

A sequestro attentato appellatione pendente licita est. n. 10.

A possessione & fructuum perceptione non debet quis desistere lite pendente. n. 11.

Sequestrum quando necessatur iudex, apponere plures referunt casus, remissive. n. 12.

Sequestrum ex iusta causa ex officio potest iudex apponere etiam in casibus, quibus denegatur ad instantiam partis. n. 13.

Sequestrum apponitur in beneficiis, maxime etiam instante dilapidationis ratione, quando timetur vt ne fructus possint recuperare. n. 14.

A sequestro non datur appellatio, quando rex apponi iubet præceptiue, non remissive. n. 15.

Clem. 1. de sequest. poss. & fruct. & eius materia & intellectu, remissive. n. 16.

A sequestro imponendo vigore d. Clem. 1. de sequest. poss. appellari non licet. n. 17.

Sequestrum quando sit apponendum in beneficiis referunt ab ordinario pronis. n. 18.

Sequestrum apponendum in beneficiis referunt non suspenditur per appellationem. n. 19.

Sequestrum appositum legis præcepto potius ab ipsa, quam à iudice appositum censetur. & à legis dispositione non licet appellare. n. 20.

Sequestri remedium dicitur cautio, per quam regulariter cessat. n. 21.

Sequestrum non cuitatur per cautionem, quando à lege apponi mandatur, secus quando simpliciter permittit. n. 22.

Grauen legis non est grauen, à quo non appellatur. n. 23.

Sequestrum ex Clem. 1. de sequest. poss. non recipit appellationem, quia à lege non iudice iuris executore impositum intelligitur. n. 24.

Sequestrum ubi permittitur, iudicis arbitrio appellationem admittit. n. 25.

Sequestri mandatum ob periculum fugæ debitoris non suspenditur per appellationem. n. 26.

Periculum ubi est in mora, appellatio non suspendit. n. 27.

Periculum quando est in mora, receditur à iuris regulis. n. 28.

Sequestri

Sequestri decretum requirit partis citationem, & causæ cognitionem. n. 29.

Sequestrum reuocatur de facto, si ex obruto fuit appositum. n. 30.

Sequestrum ubi apponitur ob periculum in mora, citatio non est necessaria, nec iuris solemnitates. n. 31.

Sequestrum ob periculum appositum sine citatione, non potest reuocari, & relaxari absque ea. num. 32.

Sequestrum appositum propter scandalum, & rixam vitandam non recipit appellationem, nec per eam suspenditur. n. 33.

Ob sequestrum possessio non amittitur, sed retinetur. n. 34.

Sequestrarius ex consensu partium possidet, datus autem à iudice nullatenus. n. 35.

Sequestrum depositarius, aut conductor ad longum seu modicum tempus, an & quando possit presentare. n. 36.

Sequestrata rei aut beneficij fructus referuntur vincenti in sine litis. n. 37.

Dammum magnum non est in mora modici temporis. n. 38.

Sequestratus fructibus non sequestratur possessio, que per alios actus potest continuari. n. 39.

Descriptio bonorum non suspenditur per appellationem, & ad quem effectum fiat. n. 40.

Descriptio bonorum nemini præiudicium facit, & sic facile fit. n. 41.

Descriptio bonorum permittitur etiam quando sequestrum prohibetur. n. 42.

Descriptio, per quam bona incorporantur fisco, non permittitur lite pendente, secus de descriptione ad probandum, & liquidandum. n. 43.

Descriptio bonorum contra delinquentes hodie non est in usu. n. 44.

Actus, qui licite geri possunt lite pendente, possunt & post appellationem. n. 45.

Descriptio bonorum permittitur appellatione pendente, vt facilius fiat executio, & probatio fructuum. n. 46.

Descriptio bonorum non aufert possessori liberam eorum, & fructuum dispositionem, cum solum tendat ad probationem & liquidationem. n. 47.

Descriptio bonorum debet fieri, ubi est periculum dilapidationis, & subtractionis, etiam ubi sit prohibita sequestratio. n. 48.

Sequestri resistenti sententia non recipit appellationem. n. 49.

Sequestri reddendi decretum est interlocutoria merè. n. 50.

Sequestrum relaxatur, & tollitur statim, quod aliquis possessor declarat. n. 51.

A deposito facto per iudicem appellationi non deferens an vis fiat. n. 52.

Depositum, & sequestrum idem & promiscue vsurpatur in iure. n. 53.

Sequestrum est iudiciale depositum. n. 54.

Inter sequestrum iudiciale & depositum extraiudiciale qua sit differentia. ibidem, remissive.

Sequester in omnibus depositario equiparatur. num. 55.

Sequester ad restitutionem sequestri actione depositi tenetur. n. 56.

A sequestri, aut depositi denegata reuocatione appellationi an sit deferendum. n. 57.

Distinguitur. n. 58.

A sequestri reuocatione legitime facti licita est appellatio. n. 59.

Secus ubi nulliter factum sit. n. 60.

Prohibetur cum quid, prohibentur omnia, per que peruenitur ad illud. n. 61.

Solemnitas requisita actui construendo, eadem requiritur ei destruendo. n. 62.

Sequestri reuocatio non suspenditur per appellationem, quando cessat causa sequestri, aut depositi. n. 63.

Sequestrum appositum iuris dispositione, non finitur nisi per sententiam transactam in rem iudicatam. n. 64.

Sequestrum vt tollatur, requiritur sententia executio, cum aliter lis non dicatur finita. n. 65.

Et quid quando sequestrum apponitur iudicis officio, & eius arbitrio. n. 66.

Sequestri loco data cautio de re non varanda, & restituenda, durat post rem iudicatam. n. 67.

Sequestrarius semel electus non potest remoueri, nisi ex noua causa. n. 68.

Depositarius munus suscepti sequestri non potest deponere, nisi iussu iudicis, aut alia iusta causa superueniente. n. 69.

A sequestrario compulso ad depositi redditionem, appellationi an sit deferendum. n. 70.

Verbum compelli, aut cogi, ad executionem pertinet. n. 71.

Depositum causa est privilegiata & celeris solutionis. n. 72.

Dispositio non verificatur nisi verificetur suppositio. num. 73.

Dispositio supponens non per relationem, disponit etiam in supposito. n. 74.

Compelli non dicitur, si condemnatio precedat. num. 75.

Dictio (illico, quam celerrimè) non admittit exceptionem requirentem altiore indaginem. num. 76.

Appellatio remouetur etiam per verba equipollentia. n. 77.

Contra depositarium aut sequestrum agitur actione ad exhibendum. n. 78.

Dictio (illico) attribuitur executionis significatio. num. 79.

Dictio (omnibus modis) importat ipso iure. n. 80.

Depositum confessatum an rejiciat appellationem, sicut depositum verum. n. 81. & seqq.

Depositum confessatum inter easdem partes vim depositi retinet privilegium. num. 82.

Depositarius seu sequester potest appellare, ubi depositarius ipse non apparet. n. 83.

Sequester in omnibus depositario equiparatur. num. 55.

Sequester ad restitutionem sequestri actione depositi tenetur. n. 56.

A sequestri, aut depositi denegata reuocatione appellationi an sit deferendum. n. 57.

Distinguitur. n. 58.

A sequestri reuocatione legitime facti licita est appellatio. n. 59.

Secus ubi nulliter factum sit. n. 60.

Prohibetur cum quid, prohibentur omnia, per que peruenitur ad illud. n. 61.

Solemnitas requisita actui construendo, eadem requiritur ei destruendo. n. 62.

Sequestri reuocatio non suspenditur per appellationem, quando cessat causa sequestri, aut depositi. n. 63.

Sequestrum appositum iuris dispositione, non finitur nisi per sententiam transactam in rem iudicatam. n. 64.

Sequestrum vt tollatur, requiritur sententia executio, cum aliter lis non dicatur finita. n. 65.

Et quid quando sequestrum apponitur iudicis officio, & eius arbitrio. n. 66.

Sequestri loco data cautio de re non varanda, & restituenda, durat post rem iudicatam. n. 67.

Sequestrarius semel electus non potest remoueri, nisi ex noua causa. n. 68.

Depositarius munus suscepti sequestri non potest deponere, nisi iussu iudicis, aut alia iusta causa superueniente. n. 69.

A sequestrario compulso ad depositi redditionem, appellationi an sit deferendum. n. 70.

Verbum compelli, aut cogi, ad executionem pertinet. n. 71.

Depositum causa est privilegiata & celeris solutionis. n. 72.

Dispositio non verificatur nisi verificetur suppositio. num. 73.

Dispositio supponens non per relationem, disponit etiam in supposito. n. 74.

Compelli non dicitur, si condemnatio precedat. num. 75.

Dictio (illico, quam celerrimè) non admittit exceptionem requirentem altiore indaginem. num. 76.

Appellatio remouetur etiam per verba equipollentia. n. 77.

Contra depositarium aut sequestrum agitur actione ad exhibendum. n. 78.

Dictio (illico) attribuitur executionis significatio. num. 79.

Dictio (omnibus modis) importat ipso iure. n. 80.

Depositum confessatum an rejiciat appellationem, sicut depositum verum. n. 81. & seqq.

Depositum confessatum inter easdem partes vim depositi retinet privilegium. num. 82.

Depositarius seu sequester potest appellare, ubi depositarius ipse non apparet. n. 83.

R r

Sequester

Salgado de protect. Reg. Tom. I.

Sequester compulsus ab excoatore. rei restituenda vincenti in lite an possit appellare, eo quod in sententia non nominetur. n. 84.

Instrumentum factum in iudicio paratum habet executionem. n. 85.

Fideiussio iudicati solvendi purificatur per rem iudicatam, & exequitur etiam non nominatus in sententia. n. 86.

Sequester ad mandatum iudicis tenetur sequestrum restituere vincenti. n. 87.

Executio directæ sit adversus tertium rei litigiosa possessorem. n. 88.

*Sequester, & depositarius potest urgeri quando-
cunque ad rationem reddendam. n. 89.*

Sequestri remotione intimata statim sequestrum est restituendum. n. 90.

Depositarius condemnatus etiam non nominatus in executorialibus potest directo exequi & compelli. n. 91.

Tertio cui ex obligatione aliquid resultat, competit executio instrumenti. n. 92.

Administratio condemnati non exhibens rem, in quem executio est facienda, compellitur omni iuris rigore. n. 93.

Depositarius seu sequester compulsus à iudice, ut alteri tertio restituat sequestrum, an teneatur appellare. n. 94.

Debitor compulsus solvere minus legitima persona appellare potest. n. 95.

Debitor compulsus solvere minori sine tutoris auctoritate, potest appellare. n. 96.

ICET quamvis verissimum sit, ut sequestratio, seu decretum de sequestrando merè interloquutoria sit, secundum Bald. in additio. ad Specula. tit. de sequestr. poss. & fruct. vers. fin. Bertach. verbo sequestratio. ad princip. vers. 2. Philip. Franch. in c. cordi. 4. limita. de appellat. lib. 6. Cassiodor. dec. 5. de sequestrat. poss. & fruct. n. 12. & per Rotam Marefcotus variat. resolut. lib. 2. c. 77. n. 12. Escacia tract. de appell. q. 17. limit. 6. memb. 2. n. 17. ad fin. & n. 2. vbi allegat Casar. Bar. dec. 71. n. 1. à qua interloquutoria, regulariter prohibetur appellari. l. 2. ff. de appella. recipiend. l. ante sententiam C. quorum appellat. non recip. Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 20. & in regul. 36. cancellaria.

2 Tamen ex quo sumus in materia prohibitiua, prout sequestratio, quæ omni iure Canonico, & Ciuili prohibita est regulariter, ut in rubro & nigro. C. de prohibita sequestratione pecunie. l. nimis properè. ff. de executione rei iudic. c. 1. de sequestratione poss. & fruct. c. 1. ut lite pendente. Franciscus Curtius in tract. de sequestro, n. 6. appellationem admittendam, non prohibendam esse regulariter, affirmandum ex statim dicendis. adeo ut tunc procedat abque expressione causæ, licet interposita dicatur ab interloquutoria, secundum Bald. in l. minoribus. n. 5. vers. sed in appellatione. Phi-

lip. Franch. in d. cap. cordi. 4. limit. quos refert Cassiodorus vbi proxime, sub n. 2. rationem reddentes, quia quando constat de grauamine iuris, ut si iudex mandat sequestrum fieri (quod est regulariter prohibitum) nõ requiratur causæ expressio, ut ex Bald. in d. l. nimis. vbi Paul. Castren. col. 1. in fin. vers. & dicitur hic n. 7. Philip. Franch. in c. 1. col. 3. ad medium. vers. 4. limit. n. 7. de appell. in 6. Gratian. in discipulat. forens. 2. tom. c. 2. n. 27. & seqq. Franch. in c. ut debitus q. 11. n. 22. Cardin. Alexandrinus sub n. 41. vers. stat ergo regula, fallen. 3. de appellat. & idem Franch. in c. 1. sub n. 7. eodem tit. Escacia eodem tra. q. 4. n. 34. vers. amplius hanc restrictionem. & q. 17. limit. 47. memb. 1. n. 2. 16. sub limit. 6. Casar. Contard. in l. unica q. 1. n. 49. vers. si declarata. C. si de momentanea poss. Lancelo. tract. de atten. 2. p. c. 12. limit. 1. n. 3. & limit. 53. n. 42. & 43. dicentes, quod cum de hoc grauamine constet per allegationes iuris, & eius præsumptione (cum regulariter sit sequestratio prohibita) ideo alia grauaminis expressio nõ est necessaria, cum in re tam aperta, & euidenti superuacua sit, licet aliqui contrarium dicant, ut est videre per Escacia d. q. 4. à n. 34.

Et comprobatur, quia quando ex tenore, forma, & inspectione sententiæ verè constat de grauamine, puta; quia in ea exprimitur iusta causa, vel reprobata à iure, tunc isto casu notorietas excusat etiam ab onere proponendæ causæ, Franc. in c. ut debitus q. 10. n. 2. 1. & ibi Cardin. Alexand. n. 41. fallen. 2. de appell. & ipse Franch. in d. c. 1. sub n. 7. de appellat. in 6. Lucas Pat. in præctica Capitul. lib. 5. limit. 4. Capicuis dec. 1. sub n. 2. 1. & 22. Lancelo. de attenda. 2. p. c. 12. limit. 53. n. 40. & 41. Escacia vbi proxime d. q. 4. n. 34.

Primò probatur, quando lex refistit aliquid fieri, prohibendo, si actus sequatur aduersus legem prohibentem; est nullus ipso iure. l. non dubiam. ibi, vt ea, quæ lege fieri prohibentur, si fuerint facta non solum inutilia, sed pro infectis etiam habeantur. & ibi, nullum contractum inter eos videri volumus subsequutum, qui contrahunt lege contrahere prohibente) & l. iubemus §. sanè C. de sacrosanct. Eccles. l. prohibitum C. de iure fisci lib. 10. gl. licet sententia de sequestrando sit interloquutoria, & propterea non appelleretur, imò executionem mereatur: tamen quando nulla est, ipsum penitus priuilegium amittit, l. 4. §. condemnatum. de re iudicata, appellationeque ab ea pendente attentatum exequendo fieret violentia, iuxta ea, quæ exactè dixi infra 3. p. c. 9. à principio.

Deinde quia sicut resistentia iuris apta est, & efficax causa prohibendæ & emendandæ appellationis, Rota dec. 234. aliàs 35. de appellat. in nouiss. Caputaq. dec. 228. 1. p. n. 2. & per

per totam. ita similiter, & à fortiori per contrarium ipsa iuris resistentia eam debet admittere, quando, scilicet, in fauorem appellantis refistit contra factum & grauamen, quia contrariorum eadem est disciplina, & ita in simili casu argumentatur Marqueffa. tract. de commissio. 1. p. c. 22. n. 36. fol. 249. promptior siquidem lex est in appellatione admittenda, quæ regulariter & in dubiis semper admittitur, quàm in prohibenda, maxime quoniam hæc talis appellatio iuris habet præsumptionem pro se, ut dictum est, & ideo omnimodo licita iudicanda erit. Enimuerò legitimum id dicitur, quod lege approbatur, & fauet lex legitimam. ff. de pactis l. 3. §. fin. ff. pro socio. Decius conf. 2. § 8. vol. 2. n. 4. Parlad. lib. 2. rerum quotid. c. fin. §. p. §. 11. n. 4. vbi de simili nostro argumentum facit, vt illa erit legitima admittenda exceptio, quam lex approbat, sicut è conuerso illegitima, & non admittenda erit illa, quam lex reprobat, & refistit, & aliud simile facit Bertach. post Cardin. in reperto. verbo, sequestratio. vers. 28. quod sicut impediens iustum sequestrum punitur ex de. 1. §. 1. de sequestr. poss. & sicuti permittitur iniustum impediti;

ac sicuti prohibita est sequestratio, facta à iudice attentante, ita licita est appellatio à non reuocatione ipsius sequestrati attentati, latè Afflictis dec. 98. pulchrum n. 1. vsque ad n. 5. Escacia de appellat. q. 17. limit. 6. memb. 2. n. 17. fol. 334. Maranta de ordine iudi. 6. p. act. 2. tit. de appell. 2. 296. sub 15. limit. Lancel. Robertus de attenda. 2. p. c. 12. limit. 12. in princ. & n. 25. vbi solum Cardinalè refert, dicit attentatam esse sequestrationem factam regulariter appellatione pendente, & quod appellatio ab hac interloquutoria de sequestrando licita sit, tenet Hieron. Gonzal. in regul. de men. & alter. in 7. §. proem. n. 89. Barbofa in remiss. ad leg. Lusti. tit. de partit. lib. 4. tit. 96. §. 13. fol. 206. Gratian. in discipe. forens. tom. 1. c. 232. n. 23.

11 Prætextu enim litis motæ, non debet quis à sua possessione, & fructuum perceptione desistere, nec eiici. ita Eguid. dec. 70. 1. si possessor. Lanfran. dec. 447. possidens. Capicuis dec. 72. sub n. 2. Franch. in c. cum teneamur in 1. notab. de appell. Parisius conf. 41. n. 38. limit. 1. Gozad. conf. 75. Bellon. conf. 18. per pensis. n. 24. & seq. Menoch. de recuperanda possess. rem. 17. n. 49. q. 17. (vbi nullum ex præallegatis citat.) Bertran. conf. 41. n. 2. 1. p. lib. 1. Natta conf. 606. approbo n. 13. lib. 3. apud quos ne te allegationum mole grauare velle videamur, alios innumeros inuenies, quam & communem esse testatur Castren. conf. 346. forma ampliori col. 1. lib. 1. loquens in eo, qui erat in quasi possessione eligèdi, testatur etiam Probus ad Monachum in c. 1. ut lite pendente in 6. à qua nemo discrepare, affirmat Anton. Gabriel com. Salgado de protect. Reg. Tom. 1.

Ad eodè vt iudici à iure permissum est generaliter ex iusta causa sibi bene visa, ex officio apponere sequestrum, etiam in aliis cæteris casibus, in quibus sequestratio ad instantiam partis apponi non potest. Bart. in l. imperatores §. fin. n. 3. ff. de appellat. Berouius conf. 116. num. 6. lib. 3. Caualecan. dec. 1. Finizana 23. sub n. 34. vers. index tamen ex officio. Lancelo. de attenda. 2. p. c. 12. limit. 12. n. 26. & idem in 3. p. c. 29. num. 148. & 149. vbi dicit, quod Rota generaliter ex causa sibi bene visa solet deuenire ad appositionem sequestrati: præsertim quando constat de attentatis, tenet etiam Caputaq. dec. 151. & 157. p. 3. Rota dec. 10. num. 4. ad medium & per totam, ut lite pendente. in nouiss. Moeda dec. 1. num. 3. de sequestrat. poss. & fructuum. Cassiodor. dec. 3. num. 6. de restitutione spoli. Casar. de Grass. R. 2. dec. 1.

munium opinionum lib. 5. concl. 6. in princ. apud quem alios videbis. Quòd pertinet, quod dicitur, lite seu appellatione pendente, omnia esse in suo integro statu debere, continuando suam possessionem, & fructus percipièdo, & legitimam administrationem conferuado, prout antea, vt superiori capite circa questionem residentia beneficij ante fi. diximus, à n. 30.

Sed isthæc conclusio aliquot modis declarari conuenit, quòd licet ita verum sit, vt regulariter prohibita sit sequestratio, aliquibus tamen casibus, vel ex permissione iuris, vt quia lex permittit iudici, secundum quod sibi necessarium esse videatur, vt tunc possit sequestrum apponere, vel præceptione & mandato præciso iuris, vt quia lex statuit, & mandato necessitati, vt aliquo in casu apponatur aliqua sibi iusta & rationabili causa motus, qui casus plures sunt, quorum quatuor meminit gl. 2. in l. 1. C. de prohib. sequestratione. Vndecim ponit gl. fin. in cap. 2. de sequestrat. poss. & fruct. eodem ponit Angel. de Perusio in tract. de sequestro, ex n. 4. cum sequentibus. Sexdecim confert Abb. in d. c. 2. à n. 7. vsque ad n. 10. quos omnes reducit ad sex. l. 1. tit. 9. p. 3. vt dicit Gregorius Lupus ibi gl. 1. Lancel. de attenda. 2. p. c. 12. limit. 12. ex n. 19. & viginti & octo casus in vnum cõgessit Iacobus Sahagum primaria Cathedra Salpantiæ canonu Professor, Doctor & præceptor in repetitione c. 2. de sequestrat. poss. & fructuum à num. 26. cum pluribus seqq. alios ponit etiam Gõzal. regul. 8. de men. in §. 7. proamiali. à n. 2. 1. & de materia tractantes extra Doctores omnes supradictos, & communiter in cõexaminata de iudicis, & in l. interesse puo. ff. de acquir. poss. Iacob. de Arena. Franc. Curtius in tract. de sequestris, & sequestrationibus, qui habentur inter tract. dictos assecurationis & de pigno. & nouissimè Corrafius in tract. de sequestro, quos tui est videre, mei non transcribere.

Adeò vt iudici à iure permissum est generaliter ex iusta causa sibi bene visa, ex officio apponere sequestrum, etiam in aliis cæteris casibus, in quibus sequestratio ad instantiam partis apponi non potest. Bart. in l. imperatores §. fin. n. 3. ff. de appellat. Berouius conf. 116. num. 6. lib. 3. Caualecan. dec. 1. Finizana 23. sub n. 34. vers. index tamen ex officio. Lancelo. de attenda. 2. p. c. 12. limit. 12. n. 26. & idem in 3. p. c. 29. num. 148. & 149. vbi dicit, quod Rota generaliter ex causa sibi bene visa solet deuenire ad appositionem sequestrati: præsertim quando constat de attentatis, tenet etiam Caputaq. dec. 151. & 157. p. 3. Rota dec. 10. num. 4. ad medium & per totam, ut lite pendente. in nouiss. Moeda dec. 1. num. 3. de sequestrat. poss. & fructuum. Cassiodor. dec. 3. num. 6. de restitutione spoli. Casar. de Grass. R. 2. dec. 1.

decis. 2. de appellat. & fuisse ita decum in causa Vergelia. Archidiaconatus 24. Octob. 1582. coram Gypso, & aliis scilicet testatur Marefco. *variar. resolutio. lib. 2. c. 77. n. 58. & 59.* & inter dum etiam cessante fructuum dilapidationis ratione, generaliter potest apponi sequestru, in causa, scilicet, beneficii, quando timetur, quod non possit commodè fieri exequutio, & recuperatio fructuum, Pureus *decis. 150. n. 3. lib. 2. & decis. 249. n. 3. p. 3.* Rota *decis. 1. num. 3. & per totam p. 2. diuersorum.* vbi multa in proposito adducuntur.

15 Prædicta tamen regula, scilicet; appellationem licitam esse, vimque, si à sententia de sequestrando appellationi nõ deferatur; fallit in aliquibus casibus, vt primò, scilicet; non procedat, nec locum habeat, quando lex vel canon præcipit & mandat, sequestrum apponere in aliquo casu, hoc est, quando ius disposuit præceptiue, non permissiue. Et sit exemplum in casu text. in *de. 1. de sequest. poss. & fruct.* qua est ad cõpescendas litigantium malitias, ita diffinitum. (Vt vna contra possessorem diffinitiuã sententiã super beneficio apud sedem Apostolicam dumtaxat in petitorio, vel possessorio promulgata, beneficiũ ipsum, etiã si dignitas, & personatus existat, & curam habeat animarum, à possessore huiusmodi dum tamen triennio pacificè antea ab eo possessum nõ fuerit) per legi ordinariũ apud aliquã personam idoneã sequestratur, quæ plenam de ipso & debitã curam gerens, id quod de fructibus ipsius (debitis eiusdem supportatis oneribus) superesse cõtulerit, illi restituar, qui finalem in causa victoriam obtinebit, &c.) de cuius intellectu latè videntur esse Marefco, *variar. resolutio. lib. 2. c. 77. per totum.* & Gratia. in *discept. in capiti. citandis.*

17 Et sic ab hoc mandato de sequestrando, non esse licitam appellationem, quominus exequutio locum habeat, nec suspèdi queat; notant communiter Doctores in *d. dem. 1. præsertim Card. ibi notab. 9. Afflict. decis. 152. n. 6.* Cassiodor. *decis. 5. de sequest. poss. & fruct.* per totam, & præsertim *vers. sed maior pars Dominorum.* Maranta *de ordin. iudic. 6. p. tit. de appellat. n. 182.* Lancelo. *de assenti. 2. p. 6. 12. limit. 12. n. 4.* Veltius in *praxi lib. 7. cap. 2. num. 5.* rationem huius limitationis statim reddemus, quam simul reddès sequitur Marefco, *vbi proximè d. c. 77. n. 9. 10. 11. & 12.*

18 Secundum exemplum huic doctrinæ potest inuenire in Pij IV. Pontificis maximi Bulla sup die 26. mensis Octobr. anni 1560. quæ in bullario est 142. inter eiusdem Papæ constitutiones, qua statuitur; quòd quando beneficia ratione messium, seu aliàs sunt reseruata, & inter prouisum Apostolicũ, & ab ordinario prouisum desuper litigare cõtinge-

rit, iudex statim, quod parte legitime citata, & citatione reproducta, cognouerit, præfata reseruationem etiam humanè & extraiudicialiter, quantum sibi pro rei qualitate sufficere videbitur; fructus, redditus, & prouetus beneficiorũ sequestrari, mader, ac faciat, &c.

Pariter in hoc casu sicut & in superiori appellatio nulla impedit huiusmodi sequestri appositionem ex identitate rationis, vt per Veltium in *praxi d. lib. 7. c. 2. n. 9. vers. sed præcipitur, &c.* Hieron. Gonzal. d. §. 7. *proemiali num. 83. & seqq.*

Aliud etiam potest cõstitui exemplum in casu text. in *c. cum vos de off. ord. de quo nos alibi.* Et quartum potest exemplum reddi in *l. imperatores §. idem rescripserunt ff. de appellat.* vbi mandatur res sequestrari, quando aliquis appellat ab exequutione, seu exequutoris excessu, etiam si non sit suspectus propter magnam præsumptionem, quæ est contra hunc appellatorem, vt faceret causa differendæ exequutionis. Card. in *d. dem. 1. q. 2. vt post Immol. in d. §. rescripserunt, declarat. Æmilian. cons. 77. Diui n. 4. 7. & 8.* Panormit. in *c. 2. de sequest. poss. & fructuum.* Curtius in *tract. de sequestro q. 1. limit. 1.* Rebuff. in *3. tomo tract. de sententiã execut. gl. 4. n. 5. fol. 232.*

Et huius rationem ipsimet reddunt Doctores, quia cum lex mandat apponere in aliquo casu sequestrum, quia potius impositum dicitur ab ipsa lege, quàm ab homine, & iudex apponendo id, legem exequitur obtemperans tanquam eius exequutor, à legis autem dispositione non est licita appellatio, nec à iudice eam exequente. *l. fin. ff. de appella. recipi. c. consuluit 3. de appellat. text. in c. relatum de cleric. non residen. Naua. in repetitione c. cum contingat 15. causa nulli fol. mibi 151.* Bernard. Diaz *regula 675.* Gratia. *regul. 35.* Bobad. in *poli. lib. 3. c. 8. n. 278.* & diximus in *c. præceden. & pluries in discursu, & propterea nec à pena legis appellatio admittitur. l. si qua pena 244. ff. de verbor. signif. c. quia nos. 32.* & ibi *gl. in fin. de appellat. gl. communiter recepta in c. cupientes de electione lib. 6. in §. quod si, verbo priuatos.* Bald. in *l. 1. C. ne ex delict. defuncto.*

Et hinc sicut, quòd licet regulariter sit verum, vt sequestrum euidenter cesset oblata, & præstita cautione, quæ dicitur medicina sequestri, *l. senatus in fin. ff. de off. presidis. l. si fideiussor. §. fin. ff. qui satisdare cogantur,* quia cautio subrogatur loco sequestri. Casar de Grassis *decis. 3. n. 5. de fideiussor.* Bernard. Diaz in *regula 685. sequestrum euitatur.* Azeuedius in *l. 1. num. 4. & 5. tit. 12. lib. 4. recopilat. text. in c. 1. de sequest. poss. & fruct. cum ibi notat. ab Ab. Sahagum & aliis, Marefco *variar. resolutio. lib. 2. cap. 77. num. 16.* tamen locum habet dumtaxat, quando sequestratio à lege, vel*

22 vel canone iudici apponenda permittitur; non verò procedit, quando à lege præcipitur, & fieri mandat, vt in casibus d. Cle. 1. & Pienæ constitutionis, quæ incipit, *cordi nobis est,* quæ est in bullario 67. quæ est inter constitutiones Pij V. mandantis sequestrari fructus in casu, de quo loquitur, aduertunt expressè Nicolaus Milis in *reper. verbo sequestrum, vbi est sciendum,* allegat Ioan. Andream in *addit. ad Specul. in rubr. de sequest. poss. & fru. vers. & nota, quòd licet regulariter.* Veltius in *praxi lib. 7. c. 2. num. 9.* Hieron. Gonzal. d. §. 7. *proemiali n. 97.* loquendo in terminis constitutionis Pij IV. superius allegatæ, & loquendo circa dispositionem cle. 1. vltra citatos, quòd in casu illius text. non possit impediri sequestrum per cautionis obligationem; tenet expressa ratione hæc Card. ibi n. 2. 9. Pureus *decis. 311. n. 1. lib. 1.* Gratian. in *discepta. foren. tomo 2. c. 32. n. 16.* & post Ioan. Andream in *addit. ad Specul. in rubrica de sequest. poss. & fruct. vers. & nota, quòd licet regulariter.* Millis & Veltius locis proximè citatis. Marefco. *variar. resolutio. lib. 2. c. 77. num. 17.*

Et ideo concludere potes, quòd appellationi emissæ à mandato de sequestrando eo casu, quo à lege fieri mandatur, seu præcipitur, non deferens iudex vim facit vt ex adductis rationibus. Et quia cum huiusmodi sequestrum imponatur potius ab ipsa lege, quàm ab homine; & iudex nihil aliud facit, quàm legem exequi; ideo appellatio ab eo non suspendit exequutionem sequestri, tanquam ab exequutore.

23 Etenim grauationem legis, non est grauamen. Bal. in *c. ad nostram, col. 2. de appellat.* quia leges omnes obedire debent. §. arripat, *authent. vt omnes obedire in l. prouin. vnde non mirum, si appellatio prohibeatur.* Rebuff. in *l. si qua pena in prin. vers. namque harum, de verbor. signif. Et in terminis, hæc nostra ratione hoc ipsum affirmat Gratia. in disceptat. foren. tomo 2. cap. 232. n. 19.* vbi dicit, quòd in casu d. Cle. 1. de sequest. poss. & fr. ideo appellatio non impedit sequestrum, quia tunc illud sequestrum imponitur potius à lege, quàm ab homine, & ideo iudex vt legis exequutor procedit, à quo iuste denegatur appellatio, optime & de hac ratione in terminis etiam per Marefco. *vbi proximè n. 9. 10. 11. & 12.* at in cæteris casibus, etiam vbi sibi sit permissum, cum hoc permittatur quantum sibi impeditur fuerit arbitrari, iusta & legitima causa existente, inter arbitrandam iustam causam potest pars ceteri se grauat, ac ideo superior per appellationem aditus de eius legitimitate grauamen an sit, iudicabit; quia à iudice cuius arbitrio aliquid relinquitur, & grauat, & potest licitè appellari regulariter. & ex *Salgado de protect. Reg. Tom. 1.*

his, quæ latè Farin. in *tract. crim. tomo 1. q. 17. à num. 27. cum pluribus seqq. & nos latè infra 3. p. c. 13. per totum.*

Secundò præfata regula & conclusio ad huc fallit in aliquibus casibus, in quibus licet nõ mandetur, nec præcipiatur à iure fieri sequestrum; sed solum permittitur, appellatio admittenda est suspensiuè ex alio capite, seu aliis specialibus iuris rationibus vigentibus peculiariter in illis. Et horum vnus sit: quòd propter suspicionem fugæ probatam sequestrum fieri permittitur; de quo fit mentio per Doctores supra inter casus cõgestos. nam in hoc casu imminet periculum per moram; nam si appellatio suspenderet effectum mandati de sequestro, ea interim pendente aufugeret. Et confirmantur suspensiones in maximum periculum iuris petentis. quod illusorium maneret, & inane id, & præiudicium propter difficultatem exequutionis, & hæc fugæ suspitione ratione multa sunt à iure permilla specialissima, quæ aliàs non permetterentur aliquo modo, vt est videre apud Villalo. *commun. opin. litera D. fol. 218. n. 27.* Ill. in *l. imperium, n. 15. ff. de iurisd. omn. iudic. & ibi Roma. Ancara. cons. 184. aliàs 192.* Farinac. in *pract. crim. 3. tom. q. 28. n. 130.* vel alios. Azeued. in *l. 1. tit. 9. lib. 3. recipi. in pri. Escacia de appellat. q. 17. limit. 6. memb. 2. n. 30. & q. 13. n. 100. & lib. 1. c. 58. sub n. 2.*

Et vbi est periculum in mora, appellatio nullatenus suspendit, *l. fin. ff. de appellat. recip. Ripin. in l. admonendi, n. 193. ff. de iur. iur. Ioan. Bapt. Afinius in praxi iud. §. 32. c. 2. limit. 2. n. 7.* Franc. in *c. qua fronte in gl. in verbo decedat col. 5. ad medium sub n. 18.* Ill. post alios in *l. 1. n. 5. ff. de feriis.* Hippoly. de Marf. *singul. 87. & 258.* Manfred. in *lib. 2. cons. 356.* Orzal. *decis. Pedemont. 86.* facit quod Bar. & Salicet. in *l. generaliter in fin. prin. C. de rebus credi.* quia quando periculum est in mora, meritò à iuris regulis recedimus, de quo per Doctores, præsertim Decium in *c. dilecta ad fin. vers. & hoc verum, de cõfirmatione vti. vel inuti. & per Hippolytum de Marf. in l. 1. C. de probat. col. 40.* Mandof. *super regul. 3. 1. quod commissio causarum, q. 3. n. 2. & seqq.* ergo nihil mirum, vt licet in hoc casu cesset ratio illa legis mandantis fieri sequestrum, cum hæc altera periculi imminenti vigeat in eo, appellationi non deferendo, vim nullam adesse, dicatur.

Et comprobatur, quoniam licet ad expediendum decretum sequestrationis necessaria sit partis citatio, & causæ cognitio, Angel. *cons. 107. n. 1. & 3.* Alexan. *Stiat. in pract. iudic. c. 12. n. 5.* Achil. *Personal. de adipsiend. n. 23. vers. & index tomo 3. p. 2. fol. 246.* Benincend. *decis. 73. orta, n. 3. & Contar. in l. unica, limit. 16. n. 10.* Gratian. *discepta. foren. c. 114. num. 36.*

R 3 Curtius

Curtius de sequestro cap. 2. num. 59. dicentes quod reuocatur de facto sequestrum, quando ex obruto fuit concessum. Virginius de Bocat. tract. de inter. vti poss. cap. 14. de probati. n. 44. vers. & Menoch. tomo 3. p. 2. fol. 309. tamen quando periculum esset in mora; tunc citatio non est necessaria, nec iuris solemnitates requiruntur in sequestri appositione, Beneintendi decif. 73. oria n. 14. Ioseph. Ludouic. Perusi. decif. 20. sub num. 2. Efcacia de appella. q. 17. limi. 6. memb. 2. à n. 28. Menochi. de adipis. rem. 6. num. 19. Achil. Person. d. tract. de adipis. sub num. 2. 4. vers. quod ego. tam. 3. p. 2. fol. 2. 46. & num. 38. Alex. Stiat. vbi proximè, sub num. 2. & loquendo in periculo fugæ, tenet Efcacia, vbi proximè, sub num. 30. Alexan. conf. 6. num. 10. lib. 4. ex supradicta ratione, quia tunc receditur à iuris regulis, & solemnitatibus. Quando autem ex hac vrgenti causa sine citatione appositum est sequestrum; non erit relaxandum, nec reuocandum absque ea, Contard. in l. vnica, num. 16. n. 14. & segg. C. si de moment. poss. aliàs autem factum, nõ seruatis seruandis etiam de facto potest reponi, Achil. Person. de adipiscend. n. 35. 36. & 37. Efcacia vbi proximè n. 7. Tertio limitatur, & sic aliis sit casus ad tollenda scandala & rixam, ne partes ad arma deueniant, iuxta l. aquisitionum ff. de usufructu, cum pariter (vt in superiori casu dixi) multa à iure specialia sunt inducta & permilla propter id vitandum. Etenim hanc esse permissam, & legitimam causam apponendi sequestrum, non obstante appellatione, ab eo interposita, seu aliàs pendente, tradit Augustinus Berouius conf. 116. appellatione pendente in prin. & per totum ita vt à sequestro in hoc casu non admittatur appellatio, ne eius executio impediatur, tenet Tiraquel. in tract. de morti. 6. p. de electione 6. num. 6. pagina 270. Mieres (loquendo in bonis maioratus) in tract. de maiora. 3. p. 9. 7. n. 4. alios etiam per Gratia in regul. 4. 13. n. 4. (qui licet loquatur absolute, ita est intelligendus) Bald. in l. vni. sub num. 3. & ibi Salicet. sub num. 3. C. si de momen. poss. Alexan. Stiat. in pract. iudi. cap. 12. sub num. 3. Efcacia de appella. quest. 17. limi. 6. membro 2. num. 14. & seg. Ruginel. eodem tract. §. 2. cap. 3. verbo sequestrum num. 877. Carrocius tract. de sequest. p. 4. q. 8. vers. contrarium Pedemonta, decif. 25. n. 141. Beneintendi decif. 79. num. 2. & segg. Afini in tract. de executione num. 122. cum plurib. segg. Marquesa. tract. de commiss. 1. p. cap. 22. à n. 32. Præsertim cum in hoc, & aliis casibus, quibus per appellationem sequestrum non impediti; dixi, attentis rationalibus causis, & legitimis rationibus, leue ac paruum præiudicium adest, cum is, cuius res sequestra-

tur; non amittat, sed retineat, suam possessionem, seu detentationem, sicut antea, licet § rei depositæ ff. de possit. gl. 2. in c. examinata de iudicijs. vbi Abb. num. 13. Cardi. num. 25. Immola num. 6. in d. cle. 1. Feli. num. 14. d. cap. examinata. Curtius tract. de sequest. quest. 20. num. 71. Guido Papæ decif. 246. num. 6. & ibi additionator. Gramatic. decif. Neapolita. 51. num. 2. Cassador. decif. 14. super regul. num. 12. Moëda decif. 14. de resp. spol. Barnerius in regul. de annali quest. 46. & Mandos. eadem regul. 34. quest. 43. num. 5. & 6. Tiraq. de iure constitu. limi. 17. num. 6. Grego. Lopez l. 1. tit. 9. p. 3. verbo por auenencia. Cortalius de sequestro. c. 6. & lib. 3. Miscel. c. 2. Menoch. de retinen. rem. 3. num. 86. Grauius ad Vestrum lib. 7. cap. 2. num. 17. Rota decif. 46. p. 1. diuerso. & 273. n. 1. p. 2. Doctor Sahagum in repetitione d. cap. 1. de sequest. num. 9. qui omnes illud in hac re constitruunt discrimen inter depositarium, seu sequestrum voluntarium, qui ex voluntate ambarum partium præponitur & necessarium, qui iudicis autoritate datus est, vt ille possideat, hic autem nullo modo. Et an, & quibus casibus sequester, depositarius, creditor bonorum seu conductor ad modicum tempus, vel in perpetuum possit præsentare, vide latissimè ex his, quæ congestit Nicol. Garcia de benef. 5. p. cap. 6. à prin. & Cened. in cano. quest. q. 10. per totam, vbi quid in pignoribus. Ex quo namque fructus rei, vel beneficij referuantur Domino vincenti, in tempus & euentum litis finitæ, in casu quo illi pertinere declaratur; non illi auferuntur, sed differuntur dumtaxat, nam quod differunt non auferuntur. l. quoties C. de precibus impera. offerenti. c. ancillam 32. quest. 2. c. nemo desperandus est de penit. d. 7. & præiudicium dilatum non est in consideratione, cum magnum damnum non sit in mora modici temporis. l. debitoribus ff. de re iud. Caputaq. decif. 61. num. 3. p. 2. vbi plures allegat. Pure. decif. 245. in media lib. 1. & decif. 68. lib. 2. & decif. 141. sub num. 4. eodem lib. 2. Abb. in cap. 2. n. 28. de seg. poss. & fr. sed in hoc casu appellationem minimè esse admittendam, probauimus supra hac 2. parte circa inhibitiones temporales cap. 10. à num. 31. Quod maximè procedit in his, in quibus solummodo fructus sequestrantur, non etiam res, cum propterea nihilominus potest continuare suam possessionem per se ipsum, per alios actus possessorios, dempra fructuum perceptione, nam limitata sequestratio limitatos producit effectus. l. age cum Geminiano C. de transactio. in agris ff. de acquir. rerum domi. & ita sentit, quando possessio non esset sequestrata, vt per se possit alios actus

actus possessionis exercere. Vitallinus in d. cle. 1. num. 67. & num. si. ibi Vestrius in praxi lib. 7. cap. 2. num. 1. in fi. & num. 2. & tenet Azeued. in l. 1. sub num. 17. vers. quoad fructus tit. 10. lib. 4. recipit. Quid autem nunc dicendum venit in descriptione bonorum, an à præcepto iudicis, eam mandante fieri, vt licet sit appellationi deferendum? Et negatiuè respondeo. Siquidem eam huiusmodi descriptio bonorum ad finem fiat dumtaxat, vt habeatur illorum noticia, ne subtrahantur: nulli potest dici fieri præiudicium, nec in re, nec in possessione, nec in proprietate, nec in fructibus eius. & sic tamquam à mera interloquutoria non qualificata, sed omni legitimo grauamine destituta, nec damnum irreparabile, vim diffinitiuæ, nec præiudicium aliquod ex ea potest oriri negotio, seu causæ principali, & sic omnimodo hanc esse permissam descriptionem bonorum, probat text. in l. si vbi Bart. ff. de requir. reis. & in l. 1. ff. de ventre in poss. mitten. l. si ff. de bon. autoritate iudi. poss. Vitall. in tract. clausula nihil nou. accusatione pen. sub num. 20. & tradit Bal. in l. defensio. C. de iure fisci lib. 10. Bart. in l. post. contr. ff. de dona. Quod ex eo probatur, nam descriptio bonorum ex eo facile conceditur, quia nemini præiudicium affert, vt videre est apud decif. Pedem. fol. 112. in consubidem impresso n. 26. Sequitur Arifmin. Tapat. 1. tomo tit. de descriptione bonorum. in prin. fol. 332. adè vt in casibus, in quibus sequestrum prohibitum est, descriptio bonorum (ne bona pereant, sed appareant) fieri potest. Bart. in l. si. §. si. de requir. reis. nam licet sit prohibita sequestratio, non tamen est prohibita descriptio, idem Bart. in l. 1. §. eligitur. ff. de ventre in poss. mit. Arifmin. Tapat. supra ad si. nisi in certis casibus, de quibus per Bart. proximè citato loco, & per Bal. in l. vnica. C. de prohib. seq. pecun. tenet Gratia. discepta. forens. c. 14. n. 28. Qui num. 26. & segg. respondet ad l. defensionis facultas C. de iure fisci lib. 10. vbi controuersia pendente fas non est, describi facultates possessoris, aut in quietari, vt intelligatur de tali descriptione, per quam res incorporantur fisco, non autem de simplici inuentario, & descriptione. Bart. in l. 1. vers. eligitur num. 1. ff. de ventre in poss. mitten. Curtius tract. de sequest. in prin. num. 15. vers. prædictam tamen. Mathias Coler. de process. execut. cap. 2. p. 1. num. 180. in fi. & voluit Bal. in d. l. vnica. n. 6. vbi distinguit inter descriptionem ad probandum, & liquidandum, & descriptionem ad incorporandum, cum ista non admittatur, illa autem sic, tanquam non præiudicialis etiam in casu, in quo aliàs sequestratio non permittitur, & hanc distin-

ctionem inter vtramque descriptionem sequuntur Marfi. Laud. de fisco quest. 142. tomo 12. fol. 4. Immol. in l. Imperatores. §. rescripturunt. colum. 1. ff. de appella. Menoch. de arbitra. casu 457. n. 2. Et quamuis annotatio bonorum contra contumaces iuxta l. 1. ff. de requir. reis. hodie non sit in vsu, descriptio tamen, & adnotatio, de qua in l. si quis intra prouinciam. C. de bonis præscriptorum, hodie seruatur, post alios testatur Iul. Clar. pract. crimi. quest. 44. vers. sed hodie. vide quæ nos hac 2. p. c. 1. à num. 187. qui supra citati Doctores communiter probant, quod huiusmodi descriptio bonorum, cum nullum afferat præiudicium, nec damnum queat considerari, licet posse fieri, etiam lite pendente super accusatione, quod etiam probat Lancelot. de attent. 2. p. c. de attent. accusatione pendente n. 2. limi. 11. absque reatu attentati, ergo sequitur euidenter, quod possint fieri etiam post appellationem ab illo, quia est regula generalis, vt omnes hi actus, qui licitè possunt fieri lite pendente, item appellatio ipsa interposita impedimèto non est, quominus gerantur, text. celebris in l. si postquam ff. vt legat. seu fideic. nomine caueat. & nos diximus supra c. præcedenti circa resistencias ad fin. à num. 30. & sursum. Et in expresso vt etiam post appellationem, & ipsa pendente, possit fieri bonorum descriptio, constanter tenet Lancelot. de attent. 2. p. c. 12. limi. 12. num. 26. vt is, qui non potest obrinere sequestrum; potest appellatione pendente, petere à iudice hanc fructuum descriptionem, sperans sibi pertinere, & restituendos, vt postmodum longa euitetur confusio, & obscuritas, quæ oritur ex difficultate probandi per testes, quot fuerit fructuum perceptio; & tandem finita lite sententia habebit meliorem & faciliorem exitum, quia actor releuabitur per huiusmodi bonorum descriptionem ab onere probationis per testes, quantitatem fructuum recollectorum, & iustitia facilius expeditur, & commodius ministrabitur, & ita propterea permittitur innouare id, quod sit in meliorem causæ expeditionem, text. in c. cum tenemur de appella. & ibi Franch. & communiter Doctores. Et cum hæc descriptio bonorum non auferat possessori liberam potestatem disponendi de rebus, & fructibus sic descriptis & in inuentario positis, cum etiam illorum alienatio permittatur ex eo, quod duraxat fiat, vt sciat quid steterit tempore litis motæ, & quid collectum fuerit, pro faciore eorum probatione, & liquidatione, vt post Bart. in l. post contractum num. 19. de donatio. Butriga. in c. fin. num. 6. de sequest. poss. & fruct.

III. in l. si fideiussor. 7. §. fin. m. 2. 8. qui satisd. cogant. & per l. si quis intra C. de bon. praescript. Immol. in l. Imperatores. §. idem rescriptum in princ. vers. adde quod licet ff. de appel. Bald. in l. unica, nu. 6. C. de prohib. sequestr. pecun. optimè Gratia. in discept. foren. tom. 1. cap. 114. à num. 2. 4. & facit text. in l. cum Domini horreorum 58. ff. locati. iudicemque absque attentato posse sibi illa concedere. Est etiam opinio ista Anton. de But. Bart. & aliorum, quos modo citavi. imò dicit Bertach. in repert. verbo, sequestratio.

48 vers. 72. quòd quando sequestratio est prohibita, debeat fieri descriptio bonorum, si timor sit ne dissipentur, vel subtrahantur, ut facilius eorum pateat probatio, ut ipse in verbo, annotatio. vers. 2. ad quem refert. vbi plurimos in id refert. Sed etiam Rebuff. in constit. reg. tom. 3. tract. de sequ. art. 1. glo. 2. num. 9.

49 Sed quid dicendum, quando appellatio emittatur à relaxatione, seu mandato de restituendo sequestro, an si ei non deferatur à iudice, vis fiat, in quo breviter respondeo negativè, scilicet; vim non fieri, cum huius decreti executio per appellationem impediti nequeat, tum quia hoc decretum est sententia merè interlocutoria, ita probat text. in l. fin. §. fin. autem per medium, vers. (per 50 suam autè interlocutoria creditorem precipiente secundum modum debiti ex depositis pecuniis suam accipere debitum) C. de bonis auctori. indi. poss. & expressè Ludou. in l. si finita §. si quis autem ff. de damno infecto, vbi reputat ad hoc illum text. singularem. Felinus etiam in rubr. de sentent. & re iudic. sub num. 2. 1. idem etiam tenet Bald. in l. fin. ad si. vers. item not. C. de vrbane cognitio. quem allegat ad id Bertachi. in repert. verbo sequestrat. vers. 56. ergo appellari non debet ex Concil. Trident. sess. 24. de reform. cap. 20. d. l. 2. ff. de appel. recip. l. ante sententiam C. quorum appel. non recipiantur.

51 Deinde quia hæc interlocutoria secum trahit executionem paratam, nam quando iudex lite pendente, & appellatione sequestrat; auocat ad se possessionem ad evitanda scandala, ut diximus, & per partes instetur, ut sumpta à iudice informatione, quis tempore litis esset in possessione, & tunc iudex per suam interlocutoriam declarat aliquem possessorem, & sequestratam possessionem relaxaret, ille deelaratur possessor, appellatione pendente poterit se in possessionem relaxatam mittere, ita tenet ex hac ratione August. Berouius in consil. 45. in causa num. 2. 5. lib. 3. quem sequitur Lancelot. Robert. de art. ten. 2. p. cap. 11. num. 36. & sequenti. vbi dicit, quòd cum per huiusmodi sequestratum factum iudicis autoritate possessio non perdat (ut diximus ex l. licet ff. de possit.) statim, ut à

iudice deelaratur possessor, relaxetur, & tollitur impedimentum illud, & continuatur suam possessionem, quòd fieri potest etiam pendente appellatione, nec dicitur attentare, cum continuatio eius sit permilla non obstante appellatione, de quo etiam per nos supra, ex quo namque iudex ante sequestrati appositionem femel cognouerit de causa, ac iterum ea cognita reuocat, maxima erit pro illo præsumptio, inuenisse, ipsam cessare, & ideo pro eius decreto præsumendum est. res enim facilius & absque minori impedimento debet reuerti ad suam naturam, quam ab ea discedi. l. si vnus §. pactus ne peteret ff. de pactis.

Et ex hucusque deductis satisfacies secundæ parti huius capituli, dum querit an à deposito vis fiat, si appellationi non deferatur. nam idem in totum, & per omnia quòd de sequestro diximus; de hoc deposito à iudice facto pariter & necessario intelligendum est, cum idem sit in effectu sequestrat, & depositarius, depositarius & sequestrat. hoc dempro, ut depositum vnus, seu plures facere possunt: sequestratum autem nisi à pluribus. nam tunc id fit, cum aliqua res in controuersiam deducitur, in cæteris autem omnibus nulla adest differentia, sed imò idem est, & promiscuè in iure accipitur, & apud sequestratum deponi dicimus, non aliter, text. est (qui hoc probat) in l. sequestrat. ff. de verborum & rerum signifi. l. si oleum. ff. de dolo. in l. licet. in princ. & in l. rei deposita. ff. de possit. & ut vides, illa lex sedet sub tit. & rubr. depositi, & ideo omnimodo & secundum eam intelligenda est. nam quando aliqua materia ponitur sub aliquo rubro, ex hoc iudicator effe illius nature, cuius est rubrum, ut notabiliter voluit glo. in c. 1. & in c. si super. Gratia. & ibi Domini de off. delega. lib. 6. glo. in c. ribi qui de rescript. eod. lib. glo. in de. unica de off. delegati, quas commendat ad id Panormit in proæmio decretal. Euerard. in loc. legalib. in loco à rubro, vbi latissime. & nihil aliud est sequestratum, quàm iudiciale depositum, ut latè per Anto. Pichar. in §. prætorica 3. à num. 17. & num. 2. 1. ponit differentias inter hoc depositum iudiciale, seu sequestratum, & id quòd fit extra iudicium inter priuatas personas, scilicet; absque iudicis autoritate; vide ad id per Azeued. in l. 13. tit. 9. lib. 3. recipi. à princ. & ita etiam d. constitutio Pij V. supra adducta, dum mandat fieri sequestratum, dicit fructus, & c. penes personam idoneam deponantur, & c. & quòd sequestrat in omnibus & per omnia æquiparetur depositario, probat de super expressè Ioseph. Ludou. decis. 51. n. 15. & 16. quem sequitur Arifmin. Tapat. tit. de sequest. 7. colu. ante ff. fol. 331. tom. 1.

Hinc

56 Hinc sequestrarius ad restitutionem sequestrati tenetur adione depositi, l. ei, apud quem, §. 1. ff. de possit. gl. in l. sequestrat. ff. de verborum signifi. Salicetus in l. unica. num. 15. vbi Curtius Senior num. 55. C. de prohib. sequestr. pecuni. Alexan. in l. interesse num. 6. ff. de acquir. poss. Bart. in l. si oleum ff. de dolo malo. Illi post alios, in l. si fideiussor §. si. num. 3. ff. qui satisd. cogant. Grauat. ad praxim Vestry lib. 7. cap. 2. num. 20. Petrus Surdus cons. 28. n. 10. tom. 2. qui etiã præscriptis verbis teneri affirmant, & propterea cum idem sint omnia, quæ superius dicta sunt cum regulis, distinctionibus, & limitationibus, nullatenus ab hoc deposito separanda sunt, tam de mandato de deponendo, seu sequestrando, quàm de eius relaxatione, aut remotione.

57 Quid autem respondendum sit, nunc quero, an si appellationi interposita à denegata depositi, seu sequestrati relaxatione, iudex non deferat, vim faciat. In quo inuenio Augustinum Berouium cons. 51. incipit. in hac causa. vers. secundo conclu. num. 5. & seqq. lib. 3. vbi consuluit, quòd à non reuocatione cuiusdam sequestrati, quòd tanquam attentatum prætendebatur reuocari, validè appellari posset, ita ut tali appellatione pendente nihil sit inuouandum; & per eum idem dicit Lancelo. de attent. 3. p. cap. 28. num. 90. Idem tenet Escacia de appella. quest. 17. limi. 6. membro 2. num. 17. fol. 334. Afflictis decis. 98. pulchrum, à n. 1. vsque ad n. 5. & faciunt, quæ supra diximus hoc capite post principium.

58 Quam doctrinam omnino accipe cum distinctione, de qua supra, ut scilicet, non procedat, quando sequestratum, seu depositum mandat, seu præcipitur, fieri à lege vel canone, sed tantum in iis, quæ fieri permittuntur iudici, demptis limitationibus superius dictis, & sit in iis casibus, in quibus appellationem permissam esse superius diximus, hanc Berouij, & aliorum doctrinam procedere, ut ex ea colligitur, quia prætendebatur attentata. At verò in iis, quibus appellationem non admittimus, pariter, & à denegata remotione, & à relaxatione negamus appellationem, cum eadem duret causa. & hanc intelligentiã apertè sentit Marquesa. tract. de commissio 1. p. cap. 22. num. 3. §. 3. 6.

59 fol. 2. 49. dicens, quòd quando sequestratum legitime & iuste factum est à iudice, tunc à reuocatione illius datur appellatio, reddens rationem; tum, quia idem est grauamen, & tum, quia contrarium eadem est disciplina, iuxta l. 1. ff. de ijs, qui suis vel alieni iur. Ex qua doctrina sequitur alia limitatio ad principalem conclusionem nostram, & regulam, ut quando iudex in apponendo sequestrato nulliter, & in debitis solemnitati-

bus processit, appellatio licita est, & suspendit, rectè conducunt, quæ post alios Escacia de appella. quest. 17. limi. 6. memb. 2. à num. 4. cum seqq. Et iterum apertè dicit Marquesa. vbi proximè num. 3. 4. post Marant. de ordine iudic. 6. p. actu. 2. num. 191. ita etiam Angel. cons. 107. & foret notabile inconueniens, ut statim facto sequestro in his casibus, in quibus non appellatur, appeteretur relaxatio eius, à denegationeque appellare, consequeretur enim suam intentionem hac via, in fraudem & contra intentionem legis, & foret ad id admissus altera via, quòd sibi vna 61 erat prohibitum, nam cum quid prohibetur, prohibetur omne per quòd peruenitur ad illud, iuxta Loratio ff. de sponsalibus. & quæ ibi adducunt Doctores in l. si ut certò §. si. vbi gl. verbo dominium ff. commodati, quo fundamento vtuntur etiam Doctores ad illud, quòd quando vna via prohibetur appellatio, ad eam alia via admittendus nullus est, ut per Bart. in l. unica num. 4. C. si de mom. poss. fuer. appellat. Menoch. de adispicenda poss. rem. 4. num. 816. & conducunt, quæ adducit Ancaranus cons. 78.

Et vbi est rationis identitas, eiusdem est 62 qualitatis & nature, eademque solemnitas requiritur, paritasque iuris in aliquo actu celebrando, & conficiendo, & in ipsius reuocatione, & remotione. text. in libent. veniunt in prin. inucto §. 1. ff. de petit. heredit. bonus text. in c. vnico. §. idem quoque, de desponsatio. impube. lib. 6. inucto c. de illis in prin. eodem tit. in decreta. gl. in l. 3. §. contrarium iudicium ff. de contraria, & vili actione tut. Bal. in rubr. extra de iureiur. idem in l. pactum in 2. 1. quest. C. de collati. Bart. Bal. Alexan. & Salicet. Illi & Doctores communiter in l. si vnus. §. pactus ne peteret ff. de pactis glo. Paul. Car. & cæteri in l. de iurela. C. de integ. restitutio. & latè per Euerard. in locis legalis. in loco de contract. ad distract. ac propterea cum in hac remotionis negatione duret adhuc illa causa primæua, & ratio prohibitiua appellationis pariter de ea iudicandum est.

Secus autem esset affirmandum, quando 63 ipsa causa non viget, sed cessauit iam, puta; quia finita iam lis sit, propter quam sequestratum appositum fuit, vel præstita est cautio; seu oblata cum effectu in iis casibus, in quibus per illam tollitur, vel aliter cessauit causa, propter quam hoc depositum iudiciale fuerit appositum, vel accedit dies, ad quem collata est restitutio, nam tunc cum cessante causa, omnes cessent effectus, cum cessante de appella. l. age cum Gemina. C. de transact. & considerentur diuersæ nature depositum, & remotio, iustissima huius appellationis deferendum fore, deelarabitur, conducunt oprimè

- optimè quæ Gratia. *discept. foren. cap. 232. num. 31.*
- 64 Hinc est quod sequestrum appositum iuris dispositione, & ubi fieri iubetur, non relaxatur, nec reuocatur; nisi causa iam finita per sententiam transactam in rem iudicatum, & donec duret causa appellationis, siue sit primæ siue secundæ instantiæ. Bal. in l. *fideiuss. §. si. num. 2. vers. adde hic vtrum, qui sitis. cogant. per text. in l. libius. 19. §. si. autem fideiussiones. C. de agricol. & cens. lib. 11. Puteus decif. 77. lib. 1. & decif. 256. lib. 2. & de veriori opinione (quidquid alij contrariū censeant) testatur Angel. Areti. in l. *imperatores 21. §. idem rescripterunt. colum. penult. ante si. vers. fortius dico, quod talis sequestratio. ff. de appellatio. Gratia. discepta. foren. tomo 1. cap. 114. à n. 30. Curtius tract. de sequ. cap. 2. quæst. 18. num. 65. tomo 3. p. 2. fol. 147. qui ibi num. 67. vers. ego sequor. & Gratian. num. 34. & 35. quod requiritur executio, vt sequestrum reuocetur, cum aliter non dicatur lis finita. hoc tamen non procedit, quando sequestrum apponitur iudicis officio, & per eius arbitrio, quia tunc hic rigor non attenditur, nec expectatur, vide latè Gratia. d. cap. 114. à num. 36. cum seqq.**
- 67 His adde, quod quando cautio fideiussionis prestata est loco sequestri, non tamen simpliciter, sed de re non baratanda, aut restituenda, hæc satisfactio durat post rem iudicatam, vt in specie declarat Curtius d. tract. de sequestro. quæst. 18. num. 66. & 67. tomo 3. p. 2. fol. 147. Gratia. discept. foren. tomo 2. cap. 348. num. 25.
- 68 Quod pertinet, quod sequestrarius, qui loco depositarij est, semel electus, non potest mutari sine noua causa, latè Surdus *consil. 411. in si. Gratia. discepta. foren. tomo 1. cap. 167. num. 28.* quemadmodum nec ipse sequester, aut depositarius non posset deponere munus suscepti sequestri, sine iussu iudicis, aut eius interloquutione, vel nisi alia iusta causa superuenerit. *l. in l. si fideiussor §. si. num. 4. & §. ff. qui sit. cogant. Matthias Colex. de process. execut. p. 3. cap. 11. num. 5. per text. in l. ei apud quem. §. si. ff. de positi. Gratia. supra n. 29.* ubi per totum c. latè. de alijs officijs etiam ad beneplacitum non reuocandis sine iusta causa.
- 70 Hæc procedunt, vt vides; quando à partibus appellatur à remotione depositi iudicialis, vel à denegatione remotionis, & relaxationis. nunc tractemus de depositario, apud quem res sequestrata reponitur, an à sibi factò præcepto per iudicem de restituendo depositum, relaxatum, & appellationi interpositæ, index, haud deferens vim faciat. In quo breuibus resoluo, nullam vim adesse

ob denegatam delationem. Quod probatur primò ex l. *penultima ff. de positi*, qua probatur, instrumentum depositi executionem paratam habere contra depositarium, quemadmodum & res iudicata, vt ex illius text. verbis clarè patet. *ibi*, illico reddere & omnibus modis compellantur. & *ibi*, quàm celerimè, &c. ex quibus verbis clarè patet, executionem significare, nam illa verba, scilicet, (compellatur, cogatur, &c.) pertinent ad viam executionem, executionemque significant, ita docet Bart. in l. 1. C. de executione rei iudic. & Panormi. in *colim. num. 23. de litis contestatione. Parlador. rerum quoti. lib. 2. c. si. 5. p. §. 1. num. 18.* & quod causa depositi sit priuilegiata, & celeris solutionis, tenet Boerius *decif. 296.* Petrus Surd. *decif. 323. num. 6.*

Et ideo cum compulsio non possit verificari, nisi executiuè procedatur, quia compulsio ipsa, cum non demus nisi in executiuis; supponit executionem, quia non verificatur dispositio, nisi verificetur suppositio, gl. in l. *mancipia. vers. auocandum C. de seruis fugiti. Roma. singulari 495. Ripa in cap. 2. num. 39. de rescript. Ruin. consil. 83. num. 5. volum. 1. Socini. iunior. consil. 114. num. 22. vol. 3. & in consil. 150. n. 7. ubi alios allegat. Decius consil. 251. Petrus Surd. in consil. 150. num. 78. ubi plurimos refert. & in *decif. 289. n. 4.* imò lex vnum supponens non per relationem, & alterum disponit, disponere censetur etiam in eo, quod supponit, vt ex d. gl. & Romano probat idem Surd. *decif. 114. n. 22.* & dicit Bart. *ibi*, quod non compelleretur illico si cōdemnatio deberet præcedere, antequam perueniret ad compulsionem, quod est verum, quoad ordinem iudiciorum, probatio verò debet esse plenaria, vt per eum defendit constanter doctissimus Roderic. Xarez in *repetitione l. posteaquam not. §. ff. de re iudic. sub num. 1.* ubi constanter defendit Bart. in hac sententia & opinione contra Bald. & Salicet. qui tamen fundamentis efficacibus Bart. non respondent. Mouet etiam, quoniam d. l. fin. celerem expeditionem desiderat, prout important verba illius, (illico, quàm celerimè, quàm citius) quæ significant summariam causæ cognitionem, & reiecta exceptione altiore indagine requirent. ita Bart. in l. *vnica. loquendo in dictione, mox, per gl. ibi, C. si de nom. poss. fuer. appell. quem sequitur Xarez supra num. 2. quod maxime procedit in casu nostro, ubi tot verba celeritatem, & executionem significatã geminatam apponuntur; imò expressè lege illa remouentur omnes exceptiones habentes altiore indagine ad iudicium ordinariam.**

Nam non solum verbis claris censetur remota

- mota appellatio, sed etiam per verba æquipollentia, vt quando est in aliquo casu remota contradictio, vel querela, quia horum remotione censetur remota appellatio, vt post Bald. in l. 1. *vers. sed an remota ff. de off. prefacti preio.* qui loquitur de querela. & text. in *c. personas de appellatio.* qui loquitur de contradictione, not. Decius in *cod. c. personas in 4. not. num. 4.* Lancelot. de *attenta. 2. p. c. 12. limi. 8. num. 3.* & 4. Hieron. Gonza. glo. 9. in *annota. nu. 2. 14.* & *seq.* prout latè probauimus supra hac 2. p. c. 8. ante finem, à num. 114. &
- 78 illud etiam, qui contra depositarium, seu sequestrum agitur ad exhibendum depositum, text. est in l. 3. *§. si tabula 2. ff. ad exhibendum*, ubi Bart. & Alexand. & notat. in l. *si oleum ff. de dolo. Bald. in l. fin. vltim. colu. C. de edendo. Bextrachi. in repertorio. verbo, sequestratio, vers. 19.* quo casu celeriter agitur, & executio iudicium reiectis omnibus exceptionibus quæ illud differunt. Parla. *lib. 2. rerum quoti. c. 5. 2. conclusio circa finem*, Ioannes Garcia de *expensis c. 6. n. 19.* & alibi passim.
- 79 Prædictam insuper Bart. opinionem extra Xarez & relatos defendunt Alexand. & Immol. in d. l. *penult.* Andreas Siculus in *c. bona fides, depositi in 4. colu.* ubi huic dictioni (illico) attribuit executionis significationem, & verbum (omnibus modis) importare
- 80 ipso iure, vt dicit glo. nota. in *§. sancimus. in authent. vt defunct. seu fune. eorum in parte, omnibus modis.* Sequitur etiam Angel. in l. *si depositi ff. de positi.* Alexand. in d. l. *penult.* Segura in l. *si ex legati causa. ff. de verborum obligatio. carta 101. colu. 4. vers. alius & secundus casus*, eundem sequitur etiã hinc inde aliqua adducens fundamenta Zuchar. in *repertio. l. si. C. de edito dini Adria. à n. 138.* ac propterea appellationem ab eo suspensiuo carere.
- 81 Qui quidem num. 142. limitare voluit, vt procedat in deposito actualiter, & realiter factò, non verò in deposito confessato, de cuius numeratione non apparet, sed per confessionem solam depositarij. Mouetur ex Socino *consil. 171. col. penult. vers. confirmatur, volum. 2.* pro quo facit & dicit Additiorator ad Rodericum Xarez in d. *notabili 4.* ex Bald. in *consil. 384. in 1. volum. consil. dicentibus*, quod ubi non apparet de numeratione depositi, sed tantum de confessione depositarij: non habeant locum leges dicentes, depositum esse priuilegiatum, quia eius priuilegijs non gaudet, & adde *l. in l. 1. C. de edendo in 3. nota.* vltra quos idem affirmat Socino. *consil. 143. diu. profectio. colu. vlti. vers. confirmantur predicta lib. 3.* Quod idem repetiuit in d. *consil. 171. lib. 2.* mouetur ex eo, quia dos similiter cōfessa non habet priuilegium veræ dotis.

Sed contrariū mihi longè verius de iure videtur, nam licet verum sit, vt depositum confessatum nõ gaudeat priuilegio veri depositi, hoc procedit in præiudicium tertij, non tamen inter easdem partes, deponentem & depositariū, ita expressè distinguunt, & loquuntur Doctores omnes allegati, & infiniti alij, quos in id congestit Tiraquel. de *retract. conuenti. §. 4. gl. 6. à num. 14. cum seqq.* nam quoad ipsum depositarium virtute suæ confessionis, quæ veram numerationem probat, præfata doctrina non procedit, ita probant expressè text. in l. *Publia, §. vltim. ff. de positi. l. in contractibus de non numerata pecunia.*

Quod maxime procedit in nostro casu, dum loquimur de deposito iudiciali, cuius confessio de per se, & etiam abstracta à deposito, paratam executionem habere, nemini dubium est, l. *ff. de confess. l. 1. C. eod. tit. l. post rem ff. de re iudic. l. 7. tit. 3. p. 3.* & ita ex supradictis libenter recede à limitatione Zuchar. siquidem ex nõ absoluta doctrina, nec perpetua motus fuit, & ideo resolue in vtroque casu, appellationi emissa à depositario deferendum non esse.

Secundò limitatur, seu declaratur, vt tunc non poterit à sequestro, seu deposito appellari; quando apparet sequestrarium acceptasse sequestrum; non tamen quando ipse se depositarium negauerit, & aliter non apparet, quia tunc admittitur appellatio, vt in terminis loquitur, & declarat Marque. de *commisso. 1. p. c. 22. num. 33.* quo loci sequitur, quando creditor exequitur, & in pignus capitur debitum sibi ab alio, qui constituitur sequester, & debiti depositarius, quia si negando debitum non acceptat munus; potest appellare, & in alia re executati fit executio.

Sed nunc quæro, an factò sequestro alius cuius rei apud depositarium, illam restituendam victoriam habenti in lite iuxta *cle. 1. de sequest. poss. & licet §. rei depositæ. ff. de positi & similibus*, super qua obtinuit aliquis exequutoriales, vt sibi res restituatur; an depositarius possit appellare ab hoc exequutore tanquam excedente eum exequendo, cum in exequutorialibus expressè non contineatur? In quo minime tali esse appellationi deferendum opinor, ad quod mouet extra supradicta; nam instrumentum depositi iudicialis paratam habet executionem, quia factum est instrumentum in iudicio, vel apud officium, fori & iudicij calore & auctoritate efficiente, executionem mereatur. B. in *l. qui tale pactum §. qui prouocauit ff. de pactis.* Vbi Paul. & *l. n. 8. idem Bart. Bal. & Paul. in l. eum pro quo, de in ius vocan. Alex. in l. diuo*

l. duo Pio in prin. ff. de re iudi. Affli. & decif. 387. num. 1. vt scilicet quando per viam contentioſæ iuris, ſic non voluntariæ. Bal. & Xuares, quos allegat Parla. lib. 2. rerum quoti. lib. 2. cap. ſi. 10. pr. par. Et ideo cum dilatio appoſita reſtitutioni ſit per ſententias exequutoriales purificata, & liquidata, contra eum exequutio locum habet.

86 Et probat, quòd in ſimili habetur in l. 1. ff. indicatum ſolui, vbi fideiuſſor de iudicato ſoluèdo ſtatim cedit dies obligationis, quòd res iudicata ſit, & condemnatio ſequuta, & virtute huius ſententiæ ſeu exequutorialium, per quas declaratur & liquidatur obligatio abſque nouo proceſſu, ſic exequutio contra fideiubentem, licet in ſententia expreſſè non contineatur, nam cum iſta obligatio facta apud acta, dicatur appendix ipſius iudicij, ita Odofred. in l. 2. C. de reſurſi rei iud. Guido de Suza. Guillel. de Cunis, & alij relati à Bal. in l. 2. §. in fideiuſſorem ff. qui ſuſſida cogant. Angel. Peru. in d. l. 1. exactè Roderi. Xuares in repetitione l. poſt rem. in declar. l. Reg. fol. 81. ſed pone quaſtionem quotidianam, vbi ex Bal. dicit in n. 10. quòd iſta obligatio apponitur ad ſoliditatem ipſius iudicij, & ſic erit pars intrinſeca ipſius iudicij, ſecundùm quòd iſta ſententia non meretur de per ſe ſola exequutionem, ſed ſtipulatio iudicatum ſolui declarata per ſententiam, & ſic illa iuncta cum ſententia eſt, quæ exequutionem habet, quia tunc per ſententiam liquidatur, vt aduertit, & idem Bald. in l. 1. vbi etiam Angel. de Peruſio. quæ quidem omnia faciunt ad propoſitum noſtrum.

87 Deinde & hoc eſt potiſſimum fundamentum, nam litigium eſt ſuper hac re deposita & ſequeſtrata, quæ per ſententiam à iudice vincenti reddi iubetur, ad cuius mandatum debet reſtituere, ad l. penult. C. de poſit. ſi oleum ff. de dolo l. 2. tit. 9. p. 3. & ibi Gregor. & l. 5. tit. 3. p. 5. Albericus in dictionario. in verbo, ſequeſtratio. l. licet §. rei deposita ff. eodem. ſed aduerſus quemlibet etiam tertium, in quem reſtitutioſa peruenit, etiam non comprehenſum in ſententia directa exequutio ſit, l. 2. & l. ſi. C. de litigio. l. mater §. ſi. ff. de exceptione rei iudi. l. ſi ſuperatus §. 1. ff. de pignoriſ. & nos late infra 4 p. cap. 8. à n. 168. cum ſeqq. ergo aduerſus eum tanquam detentatorem rei ad preſente lite pendente exequutio rectè procedet.

89 Cui conuenit, quòd dicunt Bal. in l. ſi. ff. de bo. aucto. iudic. poſſid. Ab. in cap. 1. n. 1. de de poſito. Franciſcus Curtius in tract. de ſequeſtro queſt. 26. num. 81. volu. 4. vt ab iſtis depositariis quancumque iudici viſum fuerit, vel ad petitionem partis, vel ex officio rationem exigere poſſe, maximè ſi cauſa propter quam fuit factum ſequeſtrum, ceſſauerit;

quia eo ipſo quòd remorio ſequeſtri per iudicem fiat, illis intimata, celeriter ſequeſtrum reſtituere tenentur, vt latius probat Eſcobar, de ratiocin. cap. 6. à num. 85. vbi ex Bald. Affli. & aliiſi firmat teneri ex illa intimatione; per quam in mora conſtituitur, ad intereſſe parti laſæ. & in terminis, quòd aduerſus hunc ſequeſtrum exequutio locum habeat abſque nouo proceſſu, probat Hierony. de Monte in ſuis quaſt. q. 323. quem referens ſequitur Ariſminus Teparus 10. 1. tit. de ſequeſtris. fol. 33. colu. 2. circa medium.

91 Quòd euidenter probatur, nam ſi obtinui contra te exequutoriales, vel habeo inſtrumentum guarantigij ad præſtandam rem vel pecuniam; poſſum directè exequi de poſitarium, apud quem rem vel pecuniam depoſuiſti, licet ipſe nihil mecum contraxerit, nec fuerit ad exequutoriales citatus, text. eſt in l. à Dno Pio §. ſi. ff. de re iudi. Parla. lib. 2. rerum quoti. c. ſi. 5. p. 3. à num. 45. ergo à fortiori potero exequi de poſitarium, qui rem meam tenet, & nomine mei victuri factum eſt de poſitum; & quia tertio, cui ex obligatione aliquod commodum reſultat, exequutio competit aduerſus obligatum, ita ex aliis probat Parla. lib. 2. rerum quoti. cap. ſi. p. 3. §. 1. late Gratian. in diſceptat. foren. c. 49. à n. 1. & à num. 23. vſque ad ſi. & cap. 32. à prin. tomo 2. & nos alibi latius.

92 Et quia licet contra tutorem vel adminiſtratorem alicuius, aduerſus quem decretæ ſunt exequendæ exequutoriales, non poſſunt in adminiſtratores dirigi directè, tamen ſi penes adminiſtratores res ſit, in quem facienda eſt exequutio, & non exhibeat, poteſt omni iuris rigore compelli, etiam per capturam perſonæ vt exhibeat, ita ex pluribus probauimus infra lib. 4. cap. 8. de exceſſu de perſona ad perſonam, à n. 165. & ſuſſum.

94 Vnum, & quòd ſolet à Doctõribus adnotari, non omittam, vt ſcilicet; de poſitarium quilibet, vel apud quem res ſequeſtratur, ſi à iudice compellatur de poſitum alteri reſtituere, quam ei, cui de iure tenebatur, vt poſſit, imò debeat iſte de poſitarium appellare ab hac iniuſta compulſione, ad hoc vt poſſit liberari. quòd ita procedit, vt quando talis iuſſus eſſet notoriè iniuſtus, quia tunc non excuſaretur ab appellatione de poſitarium, quando vel eſt clarum mandatum iudicis compellentis reddere de poſitum alteri, eſſe iuſtum, à iurèque approbatum, vel ſaltem eſt hoc ſub dubio, quo ſtate pro iudice præſumendum; tunc & de poſitarium ab eò non appellauerit, liberabitur de poſitarium, parendo eius iuſſui, & obtemperando mandatum, iuxta text. in l. Imperatores ff. ad municip. non videtur §. qui in ſuſſa ff. de regul. iuris. l. liberorum.

in ſi.

in ſi. de ijs qui not. in ſu. quibus probatur ſoluentem iuſſu iudicis liberari. de quo articulo vide ad longum per Affli. decif. 150. num. 19. Didac. Perez in l. 1. tit. 10. lib. 3. ordi. quaſt. 15. colu. 1144. Faciunt quæ Ripa in c. ſi quando num. 17. de reſcript. & Gregor. Lopez in l. 5. tit. 15. p. 7. Oroſius in l. vt vim num. 16. colu. 2. ff. de iuſtitia & iure, Paul. de Caſtro in l. 2. ff. de iudicij. Hippolyt. in pract. crim. §. nunc vitandum num. 41. exactius de hoc articulo per Azeued. in l. 13. tit. 9. lib. recopi. à num. 17. & ſeqq. & vltra eos id, loquendo in de poſitario iudiciali, ſeu ſequeſtro, dicunt ex Bart. in l. mulier ff. de legè commiſſa. & Guid. Pap. q. 340. & Franciſcus Curtius de ſequeſtris q. 16. Auenda. in dictionario. verbo. ſuerça. de qua quaſt. vide late 4 p. c. 7. à n. 151. cum ſeqq.

95 Debitori autem cui iudex iubet ſoluere debitum in iuſtum legitimæ perſonæ, quia cum tunc minimè liberetur, & tot hic ſit præiudicij iuſſus & irreparabilis, appellationem ab eo omnes permittit, vt videre eſt ex his, quæ late in vnum congeſſit Gregor. Lopez in l. 4. tit. 14. p. 5. glo. 4. & vltra Azeued. & Didacum Perez ſuprà Gutierrez pract. q. lib. 1. q. 113. & per Parla. lib. 2. rerum quoti. c. ſi. 5. p. 17. à n. 7. quando autè ad appellandum ipſe debitor coactus neceſſariò teneatur, vt ſe liberet, eoſdem Doctõres lege, & quòd ab hoc compulſione, puta: quando iudex iubet debitori ſoluere debitum minori ſine curatore, tanquam legitimo grauamine liceat appellare, probat l. ait prator §. permittitur, ibi, niſi forte quaſi aduerſus iniuriam appellandum quis ei putet, & c. ff. de mino. circa quam vide late per DD. citatos & præcipuè Greg. Lop. in d. gl. 4. & de hoc articulo latius dixi, poſt plurimos 4 p. c. 7. ad n. 151. cum ſeqq.

CAPVT XVII.

A iudice, cui à ſuperiore appellationis ſemel cauſa (etiam tacitè) remiſſa eſt, ad vltiora procedente in cauſa principali, appellationi emiſſæ, vis an fiat haud deferendo. vbi an hodie ſtante Tridentini decreto, attribuent primam inſtantiam ordinariis; ſuperior an valeat articulum committere cum clauſula (vnà cum toto negotio principali) (quam & quas) & ſimilibus.

SVMARIUM.

Cauſa in prima inſtantia in aliquibus caſibus in reſcripto Metropolitani & Nuncijs eſt permiſſa. n. 1.

Salgado de protect. Reg. Tom. I.

Cauſe omnes in prima inſtantia ſunt tractandæ coram ordinariis, nec ſuperiores poſſunt adiri, niſi per legitimam appellationem, ex Trident. num. 2.

Cauſa vbi in prima inſtantia auocatur ab ordinario, caſus violentiæ eſt legitimus. n. 3.

Iurisdictionis defectus inſanabilis, præſtat cauſam appellandi. n. 4.

Cauſa in prima inſtantia quando per ſuperiorem tractatur, violentiæ decreti tertium genus datur in Senatu. n. 5.

Iudicem ordinarium Eccleſiaſticum ex quibus rationibus dici. n. 6.

Superior ad quem declarans bene appellatum, & reuocato grauamine an poſſit cauſam in prima inſtantia retinere, vel remittere ordinario. num. 7.

Grauamine iuſtificato per ſuperiorem inuenio poteſt cauſam retinere, aliter autem remittit inferiori. n. 8.

Cauſa non deuoluta vel malè appellata ſtatim redit ad primum iudicem. n. 9.

Delegatus ſuper grauamine incidente in prima inſtantia tantum, an poſſit ſe intromittere in negotio principali, quomodolibet grauamen declaret. n. 10.

Appellatio limitata ab vno articulo ſeparato, non deuoluit totam cauſam. n. 11.

Delegatus quando poſſit de cauſa principali ſe intromittere. n. 12.

Reſcriptum interpretatur ſecundum ius. n. 13.

De cauſa principali poteſt ſuperior cognoscere, ſi à grauamine legitime appellatum reperiatur. num. 14.

Cauſe grauaminis appellatio quando committitur cum clauſula (vnà cum toto negotio) quam & quas, & c. operatur in diſtinctè principalis negotij retentionem. n. 15.

Cauſa principalis quando committi videtur a què principaliter cum cauſa grauaminis, poteſt de ea cognoscere delegatus quomodolibet, ſecus ſi acceſſoriè. n. 16.

A remiſſione negotij principalis facta per ſuperiorem inferiori appellatio non ſuſpendit, quominus interim inferior queat valide procedere. num. 17.

Etiam ſi iudex inferior fuiſſet inhibitus, quia per remiſſionem totum amouetur impedimentum. num. 18.

Cauſa ſtatim redit ad inferiorem, vbi ſuperior declarat, non eſſe deuolutam, vel malè appellatum. n. 19.

Et tunc virtus inhibitionis etiam expirat, ibidem.

Remiſſio tacitè facta idem operatur quòd expreſſa. n. 20.

Etiam ſi adſit inhibitiõ. n. 21.

Et etiam ſi adſit deſertio. n. 22.

Remiſſio expreſſa non eſt neceſſaria, quando iudex à quo non detulit appellationem. n. 23. & ſeqq.

S s

Inhibitiõ